

TILLBAKA TILL JORDEN.

Av G. H. Silver

Morgondimman låg tjock och tung över staden. Luftea var rå och kall i de härliga morgonvåket.

Det var med nöda den uppgående solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

År för årtide de ståtliga byggnadernas kupoler och kyrkornas tornspiror, gopuler och gopuler som på sina höjda solens livgivande strålar förmådde skingra det dåniga töcknet, som där vid fick en rosafärgad nyans, men sedan de antingen brutit sig igenom, flodade de ymnigt i sin härliga glans.

den unge mannen; det var som hade han läst hennes tankar. Pöbeligt grep han efter hans hand och sade best:

"Gå inte hit mer, hör du, och inte dit heller, till fabriken! Du passar nog inte varken här eller där! Först gör man därinne i fabriken vid maskinernas gnissel tills både kropp och själ är uttrötta. — Kogna så öppna vilja trilla ur skallen och förstärkt står still; man bör endast ett evigt rassel och gnissel och så när man inte orkar mera, då kastar man ut dom; — då man inte har mera kraft att sälla dem, då kasseras man. — Och så dessa krogkålor. — Det tillhör systemet! De försvagade stackarna, de uttrötta träarna, de ha att gå förbi dessa hålor dagligen; — krognarna står där locka och bjuda och där gå de in. — De kunna ej annat, förstå ej bättre. — Det är gott uttråk. — De sto flera band på arbetarna. Man förmår binda dem i, desto lägre de kunna hållas, desto säkrare ha faktorierna dem i sitt våld. — Unga män... Det är som jag säger — jag vet det — har sett det, erfärd det. Här hemma de, sedan de kasseras, utsparks därborta. Med vad resultat, frägar du; se på mig; — du ser nog själv! Gå nu! — Gå..."

En häftigt hostanfall avslutade den ansträngande berättelsen och gubben full tillbaka med ett raslande, men där den unge mannen en underlig blick.

En stund kom polissvännen. Gamle Mattis blev hämtad. Vad som sades krögar och polis emellan, undgick den unge människans uppmärksamhet. Han var upptagen av egna tankar. Då polissvännen rullade iväg, avlägsnade sig den unge mannen och vände sina steg mot sitt inackorderingsställe. En herde ej stöjt bakom sig från en höjd av gatans lättjän, som med nyfikenhet följt honom, han såg sig på ett hörn krogens vanliga bjudning: "En sup här du arigen förtjänat; — kom hit!" Nej, inte det! Hån vill bort, — bort härifrån, det kändes så kvavt och kvalmigt...

Med hastiga steg avlägsnade han sig därifrån. Tankarna, som fött i den tidiga morgonvakten på väg till fabriken, sedan vid det själslösdade arbetet därinna bland damm, sot och rök och nu senast den obekväma erfarenheten, han nyss gjort, — allt detta framkallade hos honom en vemmlig åtråk för hela systemet...

Hur kunde han egentligen närasin ha trott, att han skulle trivas i en sådan atmosfär, — i ett sådant liv? Skygge kastade han en hastig blick bakom sig och då han såg, att han lämnat fabriken bakom sig och befann sig i stadens villasamhälle, drog han en lättad suck och betraktade med tillfredsställelse den vackra omgivningen.

Ah, en trädgård! — Otrivligt stannade han, stötte sig med armbåren mot staketet och blickade med hänförelse på blomsterdjungelns vackra rabatter, på rönsångsängarna med sin yppiga grönska och långst bort den välvårdade potatisplantagen...

Jorden! Nu kommo minnena över honom. Från gamla landet. — Jorden var det ju, som han älskat sedan barns dagar, då han fick tricket och pussla med en egen liten kryddgårdssäng i sin faders trädgård!

Det var ju längtan efter ett stycke jord att arbeta, ett eget litet hem att bjuda upp, som drog honom från gamla landet och hit till Canada. Förgävis hade han ju försökt att på lätta villkor köpa den lilla, stannubunda inbunden på Storgården, därhanna i faderbygden, men ehuru den låg rätt till inngen bytta för Rik-Jonte, kunde denne likväl ej på resonliga villkor sälja densamma. Det var ju så likt jordarna därhanna...

Så kom han till Manitoba. Visst följde han sitt hjärtans maning, och det hemstead i ett skandinaviskt settlement, men han hade tröttnat. Ny bopstad var kanske ej just så uppmanande, — det var nog tillräckligt provande och enformigt, — stubbarna suto där rotfäst på nyodlingarna och en acre var allt bra stord då det gällde att odla den, men försvinnande låga, då den väl var färdig. Så ledsnede han, ville ut, — Det var så mycket, som lockade, — han hade ju ej någon provat livet, — en sett sig om i världen! Jämn säker inkomst och ett trit liv i storstadsen miljö, — nog vore det bättre! Och så packades kassackarna och resan gick till staden...

Det där var nu nära två år sedan. Minnen tygde honom. Han slog sig för pannan, kastade en sista beundrande blick på den nästa anläggningen och utbrast: "Ett sådant nät jag varit!" Han såg sig tillbaka. Långt därborta såg han restiga, svarta skorstenar, ur vilka en stenkolstuktande rök bolmade, spridande sot och damm runt staden; såg långa, dryta byggnader med mänskligt flit frambrakte — gud vet vad! Med en rysning vände han sig bort, han skakade av sig resterna av sin tockendör, och kände sig, som om han befräts från en tung börda, som om han väckts ur en elak dröm! En sådan där, som trott att han, en jordens son, skulle kunna komma sig till rätta i en fabrik!

Han förundrade sig nu över huru han så länge kunde ha uthörd detta liv. Var det ej ett märke gubben, som återkallat honom till beaktning? Var han ej själv på god väg att, som de flesta andra, falla offer för "systemet"? Hade ej redan resignationens

slöbet gripit tag i honom? — var det en viss automatisk likgiltighet, han intog sin plats vid maskinen om morgonen och var det ej nästan, så att han hoppade nervöst till, som slagen av en piskknä, då ångvislan ljöd i morgonvakten? Jo, sannligen hade ej Grotte börjat få black om foten på honom, men — gudskelov! — han hade vaknat i tid...

Det var som nytt blod gjutits i honom, som om nytt blod tillförs hans ådror, då detta beslut var fattat. Hjärtat slog i hastigare tempo och hans steg blev snabbare och spänstigare, då han skyndade mot sitt inackorderingsställe.

Några dagar senare var vår man färdig att lämna det bullrande stads-livet. Grottevarnen hade undantröskt ett offer, och det var, som om ångvislornas gälla, skärande tilljutt skarpere än någonsin, den morgon, då vår unge man av tågets frustande rullning fördes mot sin bestämmelseort igen, — hem tillbaka till moderjorden.

PENNINGEN OCH CANADENSISKA BANKVÄSENDET

En serie artiklar, speciellt för S.C.T. Av N. J. L. Bergen

I min föregående artikel berörde jag, huru en bank organiseras i Canada, dessa privilegier o.s.v. I denna artikel önskar jag vidröra det krav, som i senare år ha gjort sig gällande bland västerns farmare för ett bättre bank-system, och detta krav innebär och inverkan på de canadensiska bankernas förening, samt de mått och steg de hava börjat taga för att minska inflytandet av detta krav — samt den propaganda, som förts och föres i förbindelse därmed, i synnerhet bland farmarna.

Som redan är antyt, så har kravet för en "nationalbank" i Canada uppstått därigenom, att vissa män i västern, såsom R. Cowells, Geo. Bevington, John Sund, Axelsson m. fl. har en tid bortsitt i Alberta provinset agiterat där. Dessa mäns agitation har varit sin frukt och föranlett U.P.A. att avfatta starka resolutioner emot det nuvarande banksystemet, och i följande av ett nytt. Dessa resolutioner ha i sin ordning föranlett regeringen att tillstå en provnämning under ledning av prof. D. A. MacGibbon, att undersöka huru bankerna behandlat farmarna m. m. och göra sina rekommendationer till Albertaregeringen.

Den rapport han gav, var ett slag i ansiktet på dem som agitatorer för en provinziell bank i Alberta. Slutskriften i hans rapport lyder sålunda: "Utom de söriliga svårigheterna, som ligga i vägen, så kan jag icke i stället uttala en resolution i bank se någon säker och praktisk lösning för närvarande av de kreditvärigheter, som Alberta farmarna befinna sig i!"

En dylik rekommendation eller rapport var ju att vänta av Canadas professorer. Kravet för en nationalbank har dock icke avstannat eller uppväpnat. Den ovan angivna agitation och resolutionerna från farmarkonferenserna har haft till följd, att det canadensiska farmarpartiet har upptagit saken, avfatta en resolution i frågan, vilken genom en särskild komité förtröfs till regeringen i Ottawa för att höras och prövas, i första rummet inför Finans- och bankkomittén, vilken består av direktörerna i de stora finansbolagen, — och då kan man ju ana vad öde som möter den där. Nu kommer kravet från västerns farmare, att avtullas och toneras ner, så att de ändringar och tillägg, som förekomma inför parlamentet rörande banklagen kunna icke att bli på någon radikal natur, därpå kan man vara säker. Det ut de gamla partierna skapade "maskineriet" kommer att sörja därför. Dessutom har bankerna till sitt förtogande de mest utstuderade lagmän att försvara deras intressen, och kämpa emot folkträtten, mån kunna göra svart till vitt, när de vilja. Dessutom förekommer hoteleer och tryck från finansörerna att "en radikal eller materiell modifikation av banklagen vill naturligtvis störa Canadas kredit".

Den som sålunda väntar någon grundlig reform i bankväsendet av den nuvarande regeringen, kan komma att bli svårt besviken, det är ett som är säkert. Agitationen och resolutionerna ha dock väckt björnen i sitt ide, och han är nu ute på krigstegen. Bankernas förening har nu börjat en agitator i pressen, samt att utfärda pamfletter till försvar för sitt banksystem, och att motverka någon väsentlig ändring i banklagen. En av dessa pamfletter ligger framför mig, då detta skrivs. Det skall ni bli vår uppgift att analysera dess innebörd.

Pamfletten är skriven av anonym person, men utsänd med bankernas "compliment", således är den av den erkänd, och angiver deras ståndpunkt. Första sidan av denna skrift nämner, att nuvarande banksystems tillståndsbekvis "Charters", att operera utgör detta är, att banklagen detta är kommer att revideras, och att det är på grund av denna revision, som pamfletten har skrivits. Vidare: Att banklagen har reviderats fem gånger sedan konföderationens tid, och att varje gång har avsikten med revisionen varit att bereda säkerhet för deponenter och dem som använda bankernas noter. Vidare att det är bankernas uppgift att bevilja kredit.

På andra sidan förklarar den att det är parlamentets plikt att omhänsa bankerna med restriktioner, vilka hava till mål att skydda "noteholders", vilka äro frivilliga kreditorer, och att i mindre grad skydda deponenter, vilka åro stadens villaensägare, att dessa banker! De som anförto sina medel till bankerna åro således skyddade i "mindre grad" än vanliga "notehållare"! Trots det att banklagen reviderats fem gånger i det flydda, i avsikt att betrygga deponenter som anförtrott sina medel i bankens händer! Detta är ju en underlig bekännelse. De vanliga "banknoterna" utgöra den största delen av landets cirkulerande pengar, och de utgöra första kravet (charge) på alla bankernas tillgångar. Varje bank är ansvarig för att återlösa de andra bankernas noter — en för alla, och alla för en. Så långt så gott. Men då det gäller deponenterna, så åro de endast skyddade enligt tillgångarna av aktieägarna till dubbla beloppet av värdet av deras aktier i den särskilda bank, deras medel åro insatta! Så länge aktierna i den respektiva banken åro i fullt värde, så länge kan deponenten vara trygg. Om aktierna av en eller annan anledning slunka i värde, och banken skulle stänga sina dörrar, så förlorar deponenten delvis eller helt sin insatta medel!

Vidare uttrycker denna pamflett om, att "bankerna åro begränsade endast till vissa slags lån, och att ändamålet med dessa begränsningar är att förhindra bankerna att använda sina resurser för att bevilja "frusen kredit". "Frusen kredit" menas antagligen kredit på längre tid — sådana som ej kan inkasseras på tre eller fyra eller sex månader. Vidare förklarar det igen, att "beviljandet av lån är lämnat åt bankörernas ömdöme". Med andra ord — om bankören är vid gott humör, och man har "gilt edge" säkerhet, så kan man kanske få låna, om man också har god säkerhet och bankören icke vill låna, så står man där. Det beror helt och hållet på hans ömdöme, nyck eller goda vilja... Vilken makt har man icke lagt i en enskild mans hand!

Vidare säges det, "Parlamentet har fullgjort sin plikt, då det har förantalat eller providerat för utfärdandet av säkra och tillförlitliga pengar", och en säker och bekämlig depositionsplats för privata och publika pengar. Av det föregående hava vi sett, att trots det att banklagen har reviderats säkert för de deponenterna. Av sidan fyra skriver man över att bankerna ha beställt "erfarehetsprov". Huvudsaken för dem är att de bestå provet, att de kunna rikta sig på sina utdelningar, åka sin reservfond m. m. Huru folket och isynnerhet farmarna bestå provet, är ej så noga.

Vidare säges det, att "bankerna tillhandahålla böjligt panningöror, vilket automatiskt tillgodose de kommersiella behoven både under normala förhållanden, såväl som under den tid, då skörden skäl marknadsföras". Visserligen förse bankerna handlare och sådelspekulanter med pengar, men farmarna ha erfarenhet av hur de blivit nekade kredit under den tid, då skörden skäl marknadsföras. Så frågas i pamfletten: "Varför skulle nu då någon av de väsentliga provisionerna i banklagen ändras?" Så åro bankerna så praktiskt och tillfredsställande följa sin mission, och har bestått provet, vad mer kan man då begära från dem? Så svarar skriften själv: "Man väntar inte att parlamentet kommer att göra någon radikalt förändring i dessa provisioner, och säkert är, att det vilje vara en fara för stabiliteten i handeln och industrien, om några vidare väsentliga ändringar gjordes i banklagen".

Där har man de vanliga skrämskottens, som man hotar folket med, att inkträta på kapitalisternas rörelser, att söka begränsa dess omätliga grighet, det är farligt, det vilje "skada industrien" o.s.v. Såsom om inte industrien vore satt ur funktion allt emellanåt under nuvarande system; vilken stabilitet, säkerhet och pålitlighet ha vi under nuvarande system måne? Skakar icke hela den industriella byggnaden i sina grundvalar rätt vad det är? Vårt nuvarande system innebär ingen trygghet, ingen stabilitet. Man har att vänta handelskriser rätt vad det är, den enda värre än den andra.

Storbrännans förluster till sjös genom fiendens åtgärder vore med avseende på det förlorade bruttotonnaget 8 miljoner ton, med ett värde av 750 miljoner pund. Av civilpersoner omkommo genom fiendens åtgärder till sjös 22,900.

För de territorier, vilka Storbritannien fått mandat för, har parlamentet under fyra år beviljat anslag till ett sammanlagt belopp av 153 miljoner pund.

Finansministern framhåller, att det finns andra utgiftsposter för de senaste fyra åren, vilka synas ha uppstått genom Storbritanniens deltagande i kriget, såsom t. ex. bland annat utgifterna för bekämpandet av arbetslösheten, vilken kostat staten och kommunerna 400 miljoner pund, utgif

REUMATISM

Lidande av reumatism, höftvärk, lumbago, nervvärk, ledgångs-inflammation, styva leder och andra muskelsmärter. Vi rekommendera till edra Specific Medicine No. 1, sakt samma vad behandling ni förut begagnat för edra åkommor.

TILL DE LIDANDE KVINNORNA

rekommendera vi Specific Medicine No. 1. För inflammation av livmodern, äggstockarna, fallopliska rören, vitfluss, avsnödringar från livmodern och sådana, smärtor i vektivet och bäckenet, samt för reglering av månadsreglerna.

För Dålig Matsmältning, Dyspepsia och Förstoppning

tag Specific Medicine No. 3. Förutom för de ovannämnda åkommorna, vill dessa mediciner lindra

Magsyra, Råpningar och halsbränna

Vi rekommendera dessa mediciner, som speciella för ovannämnda åkommor. Vi garanterar att denna medicin ej innehåller narkotiska droger. Köp en flaska idag från er apotekare. Om han ej har dem på lager, förmå honom att anskaffa den för, eller sänd betalingen direkt till oss, och vi skola sända med post, F.R.A.K.P.T.I.T.

Pris, \$2.00 per flaska. SPECIFIC MEDICINE LABORATORIES, Box 3551, Winnipeg, Man.

TILL SALU I STADEN HOS: Muir's Pharmacy, 1424 Main; Muir's Pharmacy (Kildonan Branch), 1783 Main; Bartlett's Drug Store, 1118 Main; Liggett's, corner Dufferin and Main; Liggett's, corner Logan and Main; G. C. Dodds, corner William and Isabel; Lyon's corner Elgin and Sherbrook; Sun Drug Co., 668 Main Street; T. W. Dodds, 1469 Main Street; Shaw's Drug Store, corner Main and Pritchard; Soffrin's Drug Store, corner Euclid and Main St.; Black's Pharmacy, 233 Kelvin, Elmwood; Elmwood Pharmacy, 308 Talbot Ave., Elmwood; J. Kerr Brown, Ltd., 200 Kelvin Ave., Elmwood; G. O. Hill, 303 Nairn Avenue, Elmwood.

Och under dessa periodiskt återkommande "kriser", är det tusenden och åter tusenden som dukar under! Sådant kallar man för "stabilitet"! Hela vårt nuvarande system är vad Allan Benson brukade säga ett "Hit and miss" system, eller såsom en av profeterna sade fördom: "Man har ingen trygghet vare sig då man går ut eller in, ty alla människor åro eggade mot varandra". Stridiga intressen förefinnas vart man vänder sig. Sådant kallar våra bankförvarare för stabilitet!

Vidare: Bankerna "vänta inte att någon väsentlig eller radikal förändring vill göras av parlamentet". Därå ha de nog rätt! De veta allt för väl, att både de liberala och konservativa stå på deras sida. De veta allt för väl, att parlamentsmaskineriet är ganska pålitligt, då det gäller deras intressen. De veta allt för väl, att de flesta progressiva åro allt för svaga och vekrygga och fåtäliga för att kunna göra någon radikal ändring. Därfor "vänta de inte att parlamentet skall sörja dem i deras privilegier". Därå ha de rätt! Och det kommer att ta en lång tid innan parlamentet gör något åt saken, något som bör göras! Både dommen såväl som de provinsiella parlamenten åro lekolbor för kapitalisterna, de progressiva till trots. Desto förr folket lär att inse detta, desto bättre.

"Det är sant", säger pamflettskrivaren, "att från västern har kommit ett krav för en nationalbank, och att regeringen skall omhändertaga penningmonopolet". "Att detta krav är illa överfört (eller obefogat) och baserat på en missuppfattning av penningens funktion, vill bli klart för läsaren" av denna pamflett! "Bankexperiment åro icke utan sina faror. Det sista försöket i Nord Dakota två år sedan, under farmarregieringen där, är ett varnande exempel. Nord Dakotabanken lånade ut pengar mot 30 års inteckningar, byggde kvarnar och elevatorer, och beviljade lån i en hembyggnadsförening", och det var "färliga experiment" då en farmarregiering företog sig att göra det, att använda bankens resurser för sådana saker. Det var att använda dem för "frusen kredit"! Men då kapitalisterna göra samma sak och röfva åt sig höga vinster på sådana företag, då är allt gott och väl! "Resultatet", säger han, "var underligt: en lång rad av smabankar, vars finanser vore inverkade med hvardagens, stängde sina dörrar på samman tid som hvardagens inställde sina betalningar".

Skriften säger ingenting om att praktiskt hela finansvärlden i Förenta Staterna enade sig om att "krossa" Nord Dakota banken. Detta tiger han med. Han säger ingenting om huru Nord Dakota banken arrangerade det så att den kom ur härvan och vann seger över "Wall Street". Ingenting om, att förlusterna blevo tillgodosedda och att banken därnere nu fungerar; han säger ingenting om det beslut, som högsta domstolen utfärdade för leksång sedan, vilken förklarade, att Nord Dakota experimentet var konstitutionellt, och att Nord Dakota, trots alla "Wall Streets" intriger, är "solvent". Allt detta tiger han med, men vad som hände för två år sedan, då krisen på gick, det påpekar han! Mycket händer på två år i dessa tider!

Sådana försvarare ha de canadensiska bankernas förening försöret sig med, att kämpa för sin sak. Sådana argument ha de att presterat! Men de bygga naturligtvis sitt hopp om seger på parlamentet, och på folket okunnighet i dessa saker. Och de komma att behålla segern så länge folket åro okunniga, oniga och likgiltiga.

VAD ENGLAND OFFRADE I VÄRLDSKRIGET

En av finansdepartementets utfärdade redogörelser för vad kriget kostat Storbritannien i folk och pengar visar, att inom hela brittiska värdet 9,496,260 man enrollerats för krigstjänst. Av dessa ha 946,023 stupat, under det att 2,121,906 sårats. Storbritanniens eget bidrag till dessa siffror, dominions och Indien alltså oräknade, vore 6,211,427 enrollerade personer, 743,702 stupade och 1,632,262 sårade.

Siffror angående de brittiska krigskostnaderna åro endast finansiär. Från början av april 1914 till slutet av mars 1919 utbetalades emellerlidt genom finansdepartementet 9,590 miljoner pund. Dessa medel hopsamlades på följande sätt: genom direkt beskattning 1,850 miljoner; genom upplånning inom landet 5,500 miljoner och genom utländska lån 360 miljoner pund.

De brittiska lånen till de allierade och dominions inklusive kapital och obetalda räntor intill mars, 1922 uppnådde en totalsumma på 2,973 miljoner pund. Här åro bidrag till hjälpsverksamhet och andra efter kriget beviljade lån icke upptagna. Frankrike har i Storbritannien fått låna 584 miljoner pund, Italien 503 miljoner, de övriga allierade sammanlagt 841 miljoner, och dominions 150 miljoner.

Storbritanniens förluster till sjös genom fiendens åtgärder vore med avseende på det förlorade bruttotonnaget 8 miljoner ton, med ett värde av 750 miljoner pund. Av civilpersoner omkommo genom fiendens åtgärder till sjös 22,900.

För de territorier, vilka Storbritannien fått mandat för, har parlamentet under fyra år beviljat anslag till ett sammanlagt belopp av 153 miljoner pund.

Finansministern framhåller, att det finns andra utgiftsposter för de senaste fyra åren, vilka synas ha uppstått genom Storbritanniens deltagande i kriget, såsom t. ex. bland annat utgifterna för bekämpandet av arbetslösheten, vilken kostat staten och kommunerna 400 miljoner pund, utgif

Look to Your Eyes Beautiful Eyes, like fine Teeth, are the result of Constant Care. The daily use of Murine... MURINE FOR YOUR EYES

Look to Your Eyes Beautiful Eyes, like fine Teeth, are the result of Constant Care. The daily use of Murine... MURINE FOR YOUR EYES